

Geometria speranței

Lavinia Elena Niculicea

e prea multă iarnă
rog zăpezile să incite ghiociei
să-mi coboare în vene
un strop de primăvară
să pot îmblânzi acest ianuarie.

îi desenez pe piele
geometria speranței
trăindu-l cu doruri asimetrice

mă înclin c-un unghi perfect
peste balustrada timpului
sfidând gravitația trecutului
c-un salt în viitor
schitez bătaia aripilor de păsări
către zborul devenit axioma cerului

nu am nevoie de dioptrii
să văd nevăzutul
îl pot simți cuprinzând inimi.